

Nr 7.

Av herrar **Ericsson** i Sörsjön och **Olsson** i Rödningberg, *om anslag till byggande av ödebygdsvägar i vissa län.*

För byggande av ödebygdsvägar i Norrbottens, Västerbottens, Jämtlands och Västernorrlands samt vissa delar av Kopparbergs län har i den till innevarande års riksdag avlämnade statsverkspropositionen under sjätte huvudtiteln för budgetåret 1930/1931 begärts, att riksdagen skall anvisa ett extra reservationsanslag av 575,000 kronor.

Ehuru detta förslag innebär en höjning av det för budgetåret 1929/1930 vid 1929 års riksdag anvisade anslaget för byggande av ödebygdsvägar inom förenämnda län, så utgör dock inte det nu äskade anslaget på långt när tillräckliga medel för att nöjaktigt fylla de förefintliga behoven ifråga om vägbyggnader av detta slag. Att så är förhållandet torde vara lätt övertyga sig om genom att ta del av Väg- och Vattenbyggnadsstyrelsens lämnade uppgifter rörande föreliggande behov av anslag till byggande av ödebygdsvägar, vilka uppgifter det väl knappast förefinnes någon anledning betvivla riktigheten av. Av dessa uppgifter framgår, att för byggnadsarbetenas planmässiga bedrivande på de ödebygdsvägar, vilka redan äro påbörjade, samt de vägar, som komme att påbörjas under innevarande år, erfordras för budgetåret 1930/1931 en anslagssumma av 500,000 kronor. För ödebygdsvägarnas fortsatta kontinuerliga utbyggande förordar styrelsen ytterligare tre ödebygdsvägars påbörjande, för vilka anslag äskas. Av dessa tre planerade nyanläggningar av ödebygdsvägar är en avsedd att byggas i Norrbottens, en i Jämtlands och en i Västernorrlands län. Utan tvivel äro dessa vägbyggnader nödvändiga och av behovet påkallade att snarast möjligt komma till utförande. Genom ingående kännedom om förhållandena i de områden av Jämtlands län (västra delen av Härjedalen), där den förenämnda inom detta län föreslagna ödebygdsvägen är ämnad att dragas fram, vilja undertecknade understryka nödvändigheten av denna vägs skyndsamma färdigbyggande. De två landskapen Härjedalen och Dalarna, som äro till en avsevärd del av sin längd geografiskt sammanbundna med varandra, sakna — om man undantager järnvägen Orsa-Sveg — andra direkta vägförbindelser än gång- och klövjevägar. Uppenbarligen tillgodoses ett stort allmänt intresse därigenom att denna väg kommer till utförande. Undertecknade vilja sålunda varmt förorda, att riksdagen ställer nödiga medel till förfogande, inte blott till sådan myckenhet att arbetet på redan påbörjade ödebygdsvägar kan fortsättas, utan också

anslag för de utomordentligt viktiga och trängande nya ödebygdsvägar, som föreslås till påbörjande inom de län, varom här är fråga.

Enär det därjämte också förefinnes en betydlig framträdande brist i skillnaden mellan tillgängligt anslagsbelopp och beräknad kostnad för arbeten enligt inneliggande ansökningar uppgående till 2,540,000 kronor, så synes det motiönärerna nödvändigt, att denna brist utjämnas eller avarbetas, vilket förefaller kunna planmässigt ske på så sätt, att riksdagen i anslutning till Väg- och Vattenbyggnadsstyrelsens förslag fördelar bristen på ett tiotal år, varigenom på budgetåret 1930/1931 skulle komma 300,000 kronor.

Då uppenbarligen synnerligen bärande skäl äro tillfinnandes för att anslag för byggande av ödebygdsvägar av innevarande års riksdag beviljas till åtminstone det belopp, som av Väg- och Vattenbyggnadsstyrelsen anses böra komma ifråga, tillåta sig undertecknade vördsamt hemställa,

att riksdagen för byggande av ödebygdsvägar i Norrbottens, Västerbottens, Jämtlands och Västernorrlands län samt vissa delar av Kopparbergs län måtte för budgetåret 1930/1931 anvisa ett extra reservationsanslag av 900,000 kronor.

Stockholm den 13 januari 1930.

Evald Ericsson
i Sörsjön.

Nils Olsson
i Rödningsberg.